సురేఖా సుబ్బారావీయము

"కావలెను మొగుడు!
అతడు కాకూడదు యముడు.
ఉండకపోయినా ఫరవాలే దతనికి పట్టము

కాని, కోరకూడ దతను వరకట్నము.
ఉండవలసిం దొకటే హృదయము
అది పొంది ఉండకూడదు మరెవరికీ ఇంతకు పూర్వము,
ఇంకా కావలెనంటే వివరాలు

ఈ క్రింది చిరునామాకు వ్రాయగలవారు,
ఇట్లు, సురేఖా రాణి చేవ్రాలు —"
అన్న ప్రకటన చదివారు స్క్రాబ్, వెంకట్రావులు.
కాస్తసేపు అవాక్కయి పోయారు!
మొదట తేరుకున్నాడు సుబ్బారావు!
గుడ్లు తేలవేసి చూస్తున్నాడు వెంకట్రావు!
"గురూ! ఇది ఆడదా?
లేక బరితెగించిన గాడిద ???
తగుదునమ్మా అంటూ చేసింది ప్రకటన!
ఆడదాని కింత గర్వము తగునా?"
అన్నాడు సుబ్బారావు.
అందుకున్నాడు వెంటనే వెంకట్రావు.
"అయితే, ఆవిడ నీకు చక్కటి జోడీ, గురూ!
వెంటనే పెళ్ళాడి తీరు.
ఎందుకంటే ఆవిడ ఆడ గాడిద!
నీవు మగ గాడిదవు కదా?"
"ఒరేయ్, నీ కిదేం పోయేకాలం?
స్నేహితుణ్ణి నిందించిన వాడు బ్రతకడు కలకాలం!
ముడవాలిసి వస్తుంది ఎప్పుడో నీ వాలం!
అయినా, ఇది కలికాలం!!
నే వేస్తాను చూడు ఒక గాలం.
దానికి దొరికి తీరుతుంది ఆవిడ వేలాంచలం!"
అన్నాడు సుబ్బారావు.
చేసుకొన్నాడు గుండె దిటవు!
వ్రాయాలని కూర్చున్నాడు వెంటనే ఒక జాబు!
చేశాడు ఎన్నో పేపర్లను ఖరాబు.
వ్రాయడానికి రాలేదు అందమైన తెలుగు!
లేచి కూర్చుని నిల్చాడు ఒక నీలుగు !!
ఆ తరవాత తయారు చేశాడు ఒక చిత్తు ప్రతి!
దీనితో అయి తీరుతుం దనుకున్నాడు ఆవిడ తన సతి!
"కావాలని ఉంది ఆ మొగుణ్ణి నేను,
నేను బి. ఎ. ఒక పార్టు ఫెయిలయినాను!
మా నాన్న ఇచ్చి వెళ్ళారు బోలెడంత ఆస్తి!
అయినా, నాకు గర్వం మాత్రం నాస్తి!!
చేయడం చాలా కష్టంగా ఉంది ఆస్తిని అజమాయిషీ!
అవుతుంది ఆ పని చేయగలది నా పట్టమహిషి!!
కానీ, ఒకే ఒక్క షరతు!
దాన్ని ఉంచుకోవాలి మీరు గుర్తు.
పెళ్ళి జరగవలసిన చోటు తిరుపతి కొండ!
కావాలికదా ఆ ఏడుకొండల వాని అండ ??
అదీగాక ఉన్నదట నాకు మొక్కు!
దాన్ని తీర్చకుంటే వస్తుంది చిక్కు!
ఇందు వెంట నా ఫోటో పంపుతున్నాను.
అంగీకారంకోసం ఎదురుచూస్తున్నాను!"
ఇలా వ్రాసి చేశాడు పోస్టు.
రూము కొచ్చేసరికి ఉన్నాడు ఓ ఘోస్టు—
చాలీచాలని జీతంతో సతమతమవుతున్న గుమాస్తా రామయ్య!
ఎవరో కాదు, అతను సుబ్బారావు మావయ్య!
ఉన్నది అతని గుండెలపై కుంపటి.
తొలగించుకోవా లనుకుంటున్నాడు తన బాధ సుబ్బారావు నెత్తిపై పెట్టి.
అమ్మాయిలో అందం సున్న.
కానీ, మనసుమాత్రం వెన్న!
ఆమె బావ ప్రేమతో ఇదిగా ఆరాధిస్తోంది,
సుబ్బారావు నిర్దయతో బాధిస్తోంది.
"అందం లేదు సరిగదా?
పోషనుగానైనా ఉండకపోతే ఎలా?
వేసుకుంటుంది బిగించి జడ.
ధరిస్తుంది ఓణీతో పొట్టి పావడ!
అది ఉత్త సంక్రాంతి గొబ్బెమ్మ!
పేరుకూడా తగినదే 'వెంకటసుబ్బమ్మ!!'
పడ్డాడు మనసులో మండి,
అన్నాడు సుబ్బారా విలా కాస్సేపు ఉండి.
"మామయ్యా! ఈ వేళకి నన్ను వదలండి.
చెబుతానుగా — న్యాలోజా లాగండి."
ఆ మామయ్య పాపం! నిస్సహాయుడు.
"అలాగే, బాబూ!" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

* *

ఆవేళ సురేఖా సుబ్బారావులు పెళ్ళాడే రోజు;
తీరబోతున్నది ఆ నాడు వారి మోజు.
మళ్ళీ ఒకసారి ఫోటో చూశాడు సుబ్బారావు.
అతని హృదయంలో నిండింది మధువు.
"అజంతా సుందరి సిగలాంటి సిగ!
శంఖంలాంటి మెడలో అందమైన నగ!!
కళ్ళకు చలువ కళ్ళజోడు!!
ఈ సుందరి తన కెంతో ఈడూ జోడూ!!
ఆ నిలబడటంలో ఎంత స్టైల్!
ఆ గులాబీ పెదవులపై ఎంత అందమైన స్మైల్!!
పాదాలపై జీరాడుతున్నది అందంగా కట్టిన చీర!
ఆ పాదాలను ముద్దిడుకోవాలి తనివితీరా!!"
ఎక్కి కూర్చున్నాడు పెళ్ళికొడుకు ఊహాల పల్లకి.
వెంకట్రావుతో తరలి వెళ్ళాడు పెళ్ళికి.

* * *

తిరుమలకు చేరింది సురేఖ చెలులతో కూడా.
అత్యాధునికంగా అలంకరించుకున్నది ఆవిడ!
'కానీ, పెళ్ళి పీటలపై కూడా కళ్ళజోడా?
కొంపదీసి కళ్ళు గుడ్డి కాదుగదా???'
సుబ్బారావు అనుకున్నాడు.
వెంకట్రావుతో అనుమానం వెలిబుచ్చాడు!
"ఒరేయ్, గురూ!
కాస్త మూయ్‌రా నీ నోరు!!
మేనమామ కూతుర్ని వద్దన్నావుగా ఆ నాడు?
ఇక నీవు కోరి చేసుకున్న ఈవిడ గుడ్డిదని ఏడు!!"
అని వేశాడు స్నేహితుడు బాగా చీవాట్లు.
తిన్నాడు పెళ్ళికొడుకు పెసరట్లులా ఆ తిట్లు!!
సుబ్బారావు వేశాడు సురేఖ మెడలో మూడు ముళ్ళు!
స్నేహితులు కురిపించారు అక్షతల జల్లు!
ఏడుకొండల వాడి సాక్షిగా అయ్యారు వారు భార్యా భర్తలు!
స్నేహితులే ఆ పెళ్ళికి కార్యకర్తలు!
"సురేఖా! ఆ కూలింగ్ గ్లాసెస్ తీసెయ్,
నీ చూపుల తూపులు నా గుండెల్లో వేసేయ్!"
అన్న సుబ్బారావుతో "అలాగే, బావా!" అన్నది సురేఖ!
ఆమె ముఖంలో కనిపించిం దాతనికి హాస రేఖ!
"బావా, నా?!"
ఏమి టా సంబోధన?"
"మై డియర్ సుబ్బారావు బావా!
నా విన్నపం వింటావా?
నేను నీ మేనమామ కుతురు సుబ్బమ్మను,

బి. స్వర్ణాంబ

(క్రిందటి సంచిక తరువాయి)

"ఉదయం లేచినప్పట్నుంచీ డబ్బు, డబ్బు, డబ్బు, డబ్బు. ప్రతి ఒక్కడికీ డబ్బు కావాలి. ఎలా వస్తుంది? అని ఒక్కడూ ఆలోచించడు." విసుక్కుంటూ వంటగదిలోంచి అంటూంది అమ్మ.

నాన్నగారు ఎందుకనో కోపంగా ఉన్నారు.

డబ్బును గురించి ఎందు కలా ఇంట్లో అందరూ పోట్లాడుకుంటున్నారో అర్థంకాక బిక్కమొగాలతో ఒకరి నొకరు చూసుకుంటున్నారు నానీ, ప్రసాద్‌లు. శ్యాము సూర్యం గదిలో కూర్చుని వ్రాసుకుంటున్నాడు.

నానీ గుర్తు చేసుకుంటూంది.

"మీ కీ సంవత్సరంలో ఎన్నిసార్లు జీతాలు పెంచారో గుర్తుందా? ఎందుకు పెంచారు? అన్నీ ధరలు పెరిగా యనేగా! అలాంటప్పుడు ఇంట్లో అయిపోయిన వాటిని గురించి చెబితే మీ కెందుకంత కోపం?" అంది అమ్మ.

ధరలంటే—అవును, శ్యాము పెన్సిలు పది పైసలకు కొనుక్కునే వాడు. ఇప్పుడు పదిహేను పైసలట. ధరలు పెరగడమంటే అదేనేమో?

నాన్నగారూ ఏదో కోపంగా అన్నారు. మొన్న సినిమాలో సంగతి గుర్తు కొచ్చింది నానీకి. ఇంట్లో ఎక్కువ మంది ఉంటే ఎక్కువ ఖర్చు అవుతుందని. ఎక్కువ అన్నం వండాలి. ఎక్కువ కూరలు కావాలి. ఎక్కువ బట్టలు కావాలి. పుస్తకాలు కావాలి. పెన్సిళ్ళు కావాలి. పెన్నులు కావాలి. కాలేజీల కయితే పెద్ద పెద్ద పుస్తకాలు. బస్సుల్లో, రిక్షాల్లో పోవడానికి డబ్బు లెక్కువ కావాలి. ఎన్ని వందలు కావాలో?

అమ్మో! నాన్నగారికి ఎన్ని వందలొస్తాయో? అమ్మ నడిగితే?

బాలప్రపంచ

నాని

అసలే కోపంగా ఉంది. ఇప్పుడీ ప్రశ్న అడిగితే కొడుతుంది. ఎలా?

కాలేజీకి పోలా బోసన్నయ్య డబ్బడిగాడు. అసలే కోపంగా ఉన్న అమ్మ తిట్టింది. నాన్నగారు తిట్టారు. సూర్యం అన్నయ్య ద గ్గరకూడా డబ్బు ల్లేవట. పాపం! వాళ్ళందరికీ నే నిస్తాను. హుండీలో దాచుకున్నాగా!

వెంటనే లేచి అల్మైరాలో పైనున్న తన హుండీని తీసి సూర్యం గదిలోకి పరుగెత్తింది నాని.

"అన్నయ్యా! ఇందులోంచి నీ క్కావలసిన పైసలు తీసుకో. అమ్మా, నాన్నా ఇవ్వలేదుగా" అంది నాని.

బూటులేసు కట్టుకుంటున్న బోసు తల ఎత్తి "థాంక్యూ, నానీ! ఈ హుండీని తీసుకెళ్ళి భద్రంగా దాచిపెట్టమని అమ్మ కివ్వు. అవసరమున్నప్పుడు నేను

దమ్మ శ్రీనివాసబాబు

తీసుకుంటాగా! ఇప్పుడు సూర్యం అన్నయ్య దగ్గర్నుంచి తీసుకున్నాను" అన్నాడు.

"మరి సూర్యం అన్నయ్యకు?" అడిగింది నాని.

"సూర్యం అన్నయ్య నాన్నగారి నడిగి తీసుకుంటాడు."

"నాన్నగారు కోపంగా ఉన్నారు. లేవన్నారుగా" అంది.

"అవును. అదంతే, నానీ, ఏ [illegible]" అంటూ "కాలేజీ కెళుతున్నా. [illegible]" అని వెళ్ళి పోయాడు బోసు.

"సూర్యం అన్నయ్య వెళ్ళిపోయాడా? నాకు [illegible]... [illegible] చెప్పకుండానే?" [illegible] అడిగింది నాని.

"అవును" అంది [illegible].

'ఈ రోజు పదిహేను [illegible] ఎందుకో పీరియడ్‌గా ఉంది' అనుకొని ప్రసాద్‌తో [illegible] ఆటాడికి వెళ్ళింది నాని.

కన్వల్షన్స్ (బాలపాతం) [illegible] చూస్తున్న మాళ్ళు మనసు ఇంటి దగ్గరుంది.

చిన్న పిల్లల మీదడు పెద్దవాళ్ళు ఘర్షణ పడితే పర్యవసానం—పసివాళ్ళ ఎదుగు మనసుల మీద ఆ ప్రభావం ఎలా ఉంటుందో, ఎటువంటి కొత్త కొత్త జబ్బులకు దారి తీస్తుందో ఆలోచిస్తున్నాడు.

తల్లి మీద తండ్రి [illegible] చూస్తున్న పిల్లవాళ్ళలో తండ్రి మీద గౌరవం పోతుంది. పైగా అసహ్యం చోటు చేసుకుంటుంది. భయం భయంగా, దూరంగా ఉండడం జరుగుతుంది. ఆ భయం ఎన్నో జబ్బులకు దారి తీస్తుంటుంది. తెలిసి తెలిసి పెద్దవాళ్ళు ఎందు కలా చేస్తారో అనుకుంటే అర్థం కాదు.

వార్డులో తిరుగుతూ, [illegible]తో చేయి కడు క్కొని తుడుచుకుంటూ తల ఎత్తి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఎదురుగా వస్తూనూ సరోజ, నాని, ప్రసాద్.

ప్రసాద్ చేయి పట్టుకు సూర్యం, నాని చేయి పట్టుకొని సరోజ హాస్పిటల్ క్యాంటీన్‌లో కొచ్చారు.

"అన్నయ్యా! మరే నువ్వు [illegible] చెప్పకుండా వచ్చేశావుగా? అందుకని [illegible] ఏడుస్తూ [illegible]

నీవు తిరస్కరించిన గొబ్బెమ్మను.
ఎప్పుడో చూశావు నన్ను చిన్నప్పుడు.
అలాగే మొద్దుగా ఉంటా ననుకున్నావు ఇప్పుడూ!
కాని, నీవే నన్ను పట్టలేదు గుర్తు!
ఇప్పుడే నీ సందేహం తీర్తు !!
వాళ్ళ నా పెళ్ళి గురించి పడ్డాడు బాధ!
చివరి కిలా ఉపాయం పన్నింది నా ఫ్రెండ్ రాధ!
పారింది ఎలాగైతేనేం మా పాచిక.
లేవ్వామా పెళ్ళి పీటల మీద నుంచి ఇక ???"
పాపం, తేలవేశాడు సుబ్బారావు కళ్ళు.
వెంకట్రావు చల్లాడు వెంటనే నీళ్ళు.
పాపం, తేరుకున్నాడు!
కాస్సేపు అవాక్కయి పోయాడు!
అంతలో రాధ అన్నది : "నేనే వేయించానండి ఆ ప్రకటన!
మా సుబ్బ్రశ్రీ పెళ్ళికోసం చేయక తప్పలేదు నటన!
ఆ రోజు మీరు చూచిన ఒంగళా మాది.
కానీ, అలాంటివి ఉన్నాయి మాకు పది.
ఇస్తున్నాను దాన్ని మీ పెళ్ళికి కానుక!
తిరిందా ఇక మీ కినుక?
మా సుబ్బి మీరు గుర్తించలేనంత సన్నగా ఎలా అయిందో నాకు తెలుసు.
దానికి కారణం మా హాస్టలు మీల్సు.
అదంతా ఎందుకుగానీ,
మీరు వెంటనే తేరుకుని
వెళ్ళాలి హనీమూను,
మద్రాసునుంచి హా కా రిస్తాను.
అక్కడి నుండి ఎక్కండి మీరు ప్లేను.
ఇవిగో టిక్కెట్టు, రిజర్వు చేయించాము: ఎలా ఉంది ప్లానూ? —"
విన్నాడు. సుబ్బారావు రాధ మాటలు
అవి మాటలు కావు, కొత్తావకాయ ఊటలు.
నోరూరించే తేనె తేటలు,
స్వర్గానికి సరాసరి వేసిన సిమెంటు బాటలు.
అతని ముఖంలో వెలిగింది చిరునవ్వు.
కలిగిం దతనికి సుబ్బమ్మపై లవ్వు!
కనిపెట్టిం దది రాధిక,
"ఒసేవ్! మన కిక్కడ పనిలేదు పదం—డిక్కో"
అంటూ స్నేహితులతో అన్నది.
సుబ్బమ్మ చిరునవ్వులు చిందిస్తున్నది.
తెరవెనక దాగిన సుబ్బారావు మామయ్య, [illegible].
నూతన దంపతులను అభినందించారు.
అయింది కథ సుఖాంతం!
తీరింది సుబ్బమ్మ పంతం!!
"నేను మోసం చేయాలనుకుంటే,
నన్నే మోసగించిన ఈవిడతో తంటే!"
అన్నది సుబ్బారావు మనసు.
మరేం ఫరవాలేదు అన్నది వయసు.

[నీతి :— ముద్దకుడుములా ఉన్న మీ [illegible]
బంగారు తీగల్లె రావాలంటే మీరు [illegible]
వెదకకండి వెంటనే భోజనం సరిగా పెట్టం [illegible]
దానితో తీరుతాయి మీ కష్టాలు]